

[Finansministeren.]

eneste Eksempel paa, at danske Borgere bærer en saadan Byrde. Den maa ses som et Led i en langtførende Udvikling.

Jeg forstaaer, at det ærede Medlem gerne vil have nogle flere med under Loven og dermed i nogen Grad skaane dem, der nu rammes. Det drejer sig hovedsagelig om de to Grænser, som man har sat, henholdsvis Undergrænsen for den beskattede Formuestigning paa 35 000 Kr. og Undergrænsen for den beskattede almindelige Formue paa 60 000 Kr. Det gælder her, som det allerede er blevet sagt flere Gang i Dag, at man altid kan tælle paa Knapperne, hvor højt de paagældende Grænser skal ligge.

Jeg vil gerne sige, at hvis man gaar længere ned med Hensyn til Formuestigningen, hvad man i og for sig godt kunde gøre, og hvad der i sin Tid var Professorudvalgets Tanke, saa vil man formentlig i højere Grad møde den Indvending, at man rammer den almindelige Mands Opsparing. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, der var inde paa, at man maatte være skaansom over for den Opsparing, som en almindelig Mand vilde have kunnet foretage, hvis Krigen ikke var kommet, og det er klart, at jo længere man gaar ned med det skattefrie Beløb, des større Fare er der for at ramme denne normale Opsparing. Paa samme Maade gælder det, at hvis man gaar længere ned med det skattefrie Beløb for Formuen, saa rammer man de smaa Folk, der var Tale om i det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards sidste Indlæg, Folk, som kun har en lille Formue og med den nuværende lave Rente kun faar en meget lille Indtægt.

Man maa her tage i Betragtning — og det er en af Grundene til, at jeg synes, det kan være rimeligt overhovedet at beskatte Formueejere noget lempeligere, end man maaske kunde have tænkt sig for et Aars Tid siden —, at den Nedgang, der har fundet Sted i Renten, siden Professorudvalget arbejdede sidste Sommer, en Nedgang paa omtrent $\frac{1}{2}$ pCt., har bevirket, at Formueejernes Nettoindtægt af Formuerne — ved Nettoindtægt forstaaer jeg Renten minus Indkomst- og Formueskatterne — er gaaet en hel Del ned.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen talte om, at Basistidspunktet var uheldigt for Landbruget, og det er jo rigtigt, at Landbrugets Forhold ikke var gode i 1930'erne; de var dog noget bedre i 1939, end de havde været tidligere. Til Gengæld er det vel, i hvert Fald naar vi har Loftbestemmelsen,

en forholdsvis moderat Forhøjelse af Ejendomsskylden, der er tilladt.

Naar man tager i Betragtning, at Omkostningsniveauet her i Landet er forhøjet langt stærkere — Byernes Arbejds løn er steget med ca. 65 pCt. og Landbrugets Arbejds løn vel dobbelt saa meget —, anser jeg det for givet, at det vil være nødvendigt i Fremtiden at føre en saadan økonomisk Politik, at ogsaa Landbruget kan faa meget væsentligt højere Priser for sine Produkter end før Krigen. Hvis man ikke gør dette, saa gaar Produktionen i Staa, for saa kan man ikke klare det høje Omkostningsniveau. For saa vidt kan man sige, at det Forslag, der her foreligger, indebærer en vis Forpligtelse for Staten til at føre en saadan økonomisk Politik, at de Formuer, som vi her regner med som steget væsentligt siden før Krigen, ogsaa, normalt i hvert Fald, kan være mere værd, end de var før Krigen. Det er et af de mange Eksempler paa Sammenhængen mellem denne Eengangsbeskatning og den øvrige økonomiske Politik.

Hvad angaar de Tal, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen citerede, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i, at man ikke uden videre kan bruge disse Tal for hele Kredse og hele Købstæder. Det kommer jo an paa, hvor mange Ejendomme af de forskellige Slags der findes i Byerne. Hvis der er mange Byggegrunde, mange Villaer, saa er det naturligt, at der er større Stigning, end hvis der især er Utlejningsejendomme, som jo ikke er steget væsentligt. Det er formentlig en af Grundene til, at Frederiksberg ikke er steget ret meget — der bygges jo ikke noget videre nu —, men jeg ved ikke, om det er hele Forklaringen.

Det ærede Medlem Hr. Tesdorpf talte om det store Skattetab, som Staten faar ved at skære Toppen af de store Formuer, og det er rigtigt, at der her er et ikke ringe Skattetab. Paa den anden Side betyder det jo saa, at de paagældende Formueejere ikke lider saa meget ved at betale Afgiften, som det ved første Øjekast ser ud til.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg troede, at denne Afgift, saaledes som den nu er formet, vilde være i Stand til at forhindre den høje Løn for Tjenestekarle. Jeg skal gerne svare, at det tror jeg ikke, den kan; men jeg kan ikke nægte mig at svare med et Modspørgsmaal: Tror det ærede Medlem, at Eengangsskatten, hvis den fik den Form, som han foreslaar, vilde kunne forhindre, at Lønningerne for Tjenestekarle blev saa høje, som de er? Jeg tror det ikke.